

Szerkesztési iroda:

Nagybcskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybcskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felolvas szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybcskerek, 1903.

XXXII. évfolyam. 250. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 24 kon.
Félévre ———— 12 .
Negyedévre ———— 6 .
Egy órára ———— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és Ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Kedd, november 3.

Az új kormány.

Nagybcskerek, november 3.

Az új kormány immár letette az esküt a király kezeibe.

Hatvanhét óta nem volt kormány, mely nehezebb időben, súlyosabb viszonyok között foglalta volna el helyét, mint a mostani. Tisza István grófra és miniszter-társaira hárul a rendkívül nehéz feladat, hogy az országot kivezessék a reászakadt bajok özönéből.

Kiváló tehetségű, nagyra hivatott politikusok, akármily helyre állítsa is sorsuk őket, mindenütt és mindenkor nagy szolgálatakat tesznek nemzetüknek. De mégis szerencsés az, a ki a maga helyén és a maga idején érvényesül; a kinek oly feladat jut osztályrészül, amely feladat megoldására a legalkalmasabb tulajdonságokkal rendelkezik.

Tisza István gróf politikai egyéniség. Minden ízében eredeti, aki — saját szavai szerint is — sem nem tud, sem nem akar másoknak halvány kópiája lenni. Mióta a közéletben szerephez jutott, — s nagyon korán jutott hozzá — Tisza István pályája és fejlődése nem mutat se eltérést, se változást. Ugyanaz maradt, aki pályája elején volt. A közélet semmilyen fordulatában nem vált hütelenné céljaihoz és eszközeihez. A neve maga programot és politikai irányt jelent. A Tisza István neve politikai fogalom, kitűzött zászló. Barát és ellenség egyformán tudja, mit remélhet s mit várhat tőle.

Mikor hónapokkal ezelőtt legelőször szólította fel kormányalakításra a korona, a helyzet még nem volt kiforrva teljesen az ő számára. Kísérletek, csalódások és a helyzet rohamos rosszabbodása után ma előttünk áll az új kormány, élén Tisza István gróffal; de ma kétely nélkül érzi, tudja mindenki, hogy az ő ideje elérkezett.

A megfelelő politikus vette kezébe a hatalmat a kellő pillanatban.

S ime, mintha a helyzetnek és a Tisza István egyéniségének szerencsés találkozása egymagában is kedvezően befolyásolná az eseményeket, a magyar közélet, a mely alig tíz napja még a vigasztalanságnak, súlyos konfliktusok veszedelmének képét mutatta: ma sok és alapos reményt nyújt a kibontakozásra. Ami magában a szabadelvűpártban történt: a forrongó vélemények dacára a pártegység megővése, ez már biztató és kecsegtető előjele annak, hogy a nemzetrontó válságból kilábolunk. A szabadelvűpárt e belső tusakodásában éles világitásban jelentkezett a fiatal vezér sok jeles tulajdonsága. Tehetségének fénye, akaraterejének hajlíthatatlansága, lelkének önbizalma, amely másokban is bizalmat ébreszt. A szent és igaz ügybe vetett hite, a mely mások lankadó hitét is újra felvillanyozza. De azonkívül más, értékes és a vezetéshez szükséges vonásai is kidomborodtak. Ugy védte a pártértekezleten a maga igazát, hogy az eltérő nézetű párt-hiveknek nem a legyőzésére, hanem a meggyőzésére törekedett. S bár eddig ridegnek hirdették sokan, a három napi mérkőzésben nem fáradt ki a jogosult és tiszteletreméltó érzékenység gyengéd kimélésében.

Az ellenzék maga is — sajtóban és pártértekezleten — sokkal több tárgyilagossággal fogadta Tisza István gróft, mintsem azt az előzmények után bárki is gondolhatta volna. Ez a lélektani változás is bizonyítja, hogy az új miniszterelnökben egy nagy és valódi erő lépett az események színpadára. Nagy és valódi erő, a mely mindenkinek imponál. Még azoknak is, a kiknek útja és célja az ő útjával és céljaival egymást keresztezi.

A kik az előlegezett ellenzéki bizalmatlanság álláspontján vannak Tisza István kormányával szemben, sokkal tartózkodóbbak az ő megítélésében, mint mások, a kiknek — a régi együttes küzdelmek emlékeire való tekintettel — talán jobban állna a tartózkodás. Arra a vádra célnak itt, mintha Tisza István kormányzata a nemzetiségi kérdésben a régi magyar nemzetiségi politika hagyományával való szakítást jelentené. Hát ez a vád abszolúte igaztalan. Ellene mond e vádnak Tisza István egész politikai működése s minden e kérdésben tett nyilatkozata. S abban a reményben élünk, csattanós cáfolat lesz e vádra az a kormányzati program, a melyet a képviselőház legközelebbi ülésén a miniszterelnök az ország színe elé terjeszt.

Ami az erőszakos kormányzás vádját illeti, ezt a téves nézetet meg fogja cáfolni Tisza István gróf kormányzata s tiszta, törvénytisztelő kormányzati eszközei.

A ki az új miniszterelnök egyéniségének, gondolkozásmódjának, maga elé tűzött céljainak magas erkölcsi nivoltát ismeri, nyugodtan várja be ezen a téren is, hogy cselekedeteiben cáfolja meg az ellene ily irányban táplált bizalmatlanságot. De a szabadelvűpárt értekezletén is tett Tisza István erre vonatkozólag nyilatkozatot. Még pedig olyant, a melynek, egyebektől eltekintve, nagy része volt a pártegység megővésében s az egész szabadelvűpárt odaadó támogatásának biztosításában.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délből gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— A honvédség köréből. Ő Felsége Beösze Gyula ezredest, a verseci 7. honvéd gyalogezred volt parancsnokát vezérőrnaggyá és Daempff Henrik alezredest, a verseci 7. honvéd gyalogez-

A „TORONTÁL“ tárcája

Az aranykulcs.

Csupa rend volt és gondozottság; sorjában állottak a virággyak és mindegyikben volt festett karó, színes üveggolyóval; elvéve egy-egy kis csoport fa, néhány örökzöld fenyő, melyeket úgy lehet azért ültettek, hogy erdőt ábrázoljanak; az utakon kavicsok fehérlettek — ez volt a kert.

Szívós bokrok, meg izmos cserjék bogozódtak össze: ez a sövény szegte be a kertet.

Ebben a kertben élt egy kis leány, a szőke baba.

Nem volt szabad neki a virággyakba gázolni, még csak egy picikét sem, nem volt szabad neki virágokat tépdetni — nem szebb és helyesebb, ha a virág ott nyílik a szárán? ha letépi, hamar elhervad! — s a mikor egyszer hosszas erőlködés után sikerült neki egy sárga üveggömböt egy kavicssal összetörni, a baba nagyon meg volt magával elégedve, amíg meg nem büntették érte. Néki a kert után volt szabad járni, hiszen az ut arra való, hogy az ember ott sétáljon! — A baba unatkozott.

Megpróbálta, hogy a kert zugában, ahol megengedték, homokból és elhullott faágakból, meg egy pár haszontalan kavics belevonásával kertet építsen magának s amikor elkészült vele, kis szíve egész szilaj örömevel összegázolta. Ez sem tudta őt lekötöni . . . és a baba unatkozott. Ott állt a sövény mellett, a lomb közt kikandikált és nézte a mezőt, a távol erdőt . . . és elgondolta, hogy jó lenne oda kitérni . . . Vajjon mi lehet ott?

Egy kis fiu járt arra, majdnem minden nap.

Rá sem hederített a babára, csak ment, kezeit rongyos kis nadrágja zsebeibe mélyesztette és éles fűtyszóval mulattatta magát. Egyszer így szólt a babához:

— Azért nézel, mert szeretnél velem jönni, ugy-e?

De a baba gögös volt:

— Nem akarok én veled menni. Itt szép kertben élek, ahol szép virágok vannak, ahol tarka üveggömbök csillognak, s ez mind az enyém! En reám vigyáznak, reád nem vigyáz senki. A kert kapuja vasból van ám és csak aranykulccsal lehet azt kinyitni.

— Minek azt kinyitni? mondotta a fiu; ha én be akarok jutni, bemászom. Én jól tudok mászni. Az erdőben nincs az a fa — — —

— Hát te voltál már az erdőben? kérdezte a baba és megcsudálta.

— Persze, hogy voltam! Most is odamegyek.

— Ugy szeretném tudni, hogy milyen az az erdő, sóhajtotta őszintén a baba.

— Az erdő? — Menj oda és nézd meg. Az erdőbe mindenkinek szabad bemenni.

— De én nem tudok a kertből kimenni.

A kis fiu a falu legapróbb embere volt; pajtásai nem igen törődtek vele. Most megértette, hogy ő nagyobb ur, mint a kertbéli kis leány, nagyielküen odatámaszkodott a sövényhez és mesélt a babának. Elmondta neki, hogy ő már mi mindent csinált, meg tapasztalt; az erdőben akár naphosszat kóborolhat; ha úgy akarja, mindenik fára fölmászhatik; ismeri a madarak fészket; kavicsokat hajigál a patakba — — — és a baba úgy látta, hogy ez a rongyos fiu nagy ur.

— Milyen jó neked! mondotta; de sok olyat tehetsz, amit nekem nem szabad!

A kis fiunak tetszett az, hogy ime bámulója akadt. El is jött majdnem mindennap a babához, mezei virágokat is hozott neki.

— Össze is téphetem? kérdezte a baba.

— Persze, hogy összetépheted; van a réten elég, majd hozok újra, mondotta a rongyos kis fiu.

Szívesen mesélte apró kis kalandjait; ugyanazok a csacska történetek gyakran megismétlődtek, sőt olykor hazudott is egy kicsit. És a baba türelmetlenül várta a rongyos kis fiut.

Az ifju sokszor állott a sövénynél és várta a leányt. El is jött a kisasszony, amikor csak tehetett. És akkor boldogan beszélgettek. Ők úgy érezték, hogy amit ilyenkor egymásnak mondanak, az mind bölcs, sőt elragadó és nagyon igaz!

— Ott barangolok az erdőben, mondotta az ifju, hallgatom a madarak énekét, az erdő zugását, de mindig csak a te hangodat hallom, mert mindig reád gondolok; vágyódom utánad és úgy szeretném, ha ott lennél velem. Mily szép lennél ott . . . egész más valaki volnál — királynő!

Ha egyszer eljössz velem! Mindig csak azt az egyet képzelem el, hogy velem vagy. Érzem, — ha tudnád, mennyire érzem! — ha ez az egy álom teljesül, akkor nagy lesz az én boldogságom. Te jöjj velem!

— Nem mehetek, mondotta halkan a leány, nem tudok a kertből kimenni; elfelejtéd már: aranykulcs nyitja kapuját.

Két forró kéznek remegő ujjai fonódtak össze hevesen.

— Jer! mondotta a fiu.

— Nem szabad a kertből kimennem, ismételte a leány; várnom kell, míg megnyílik a kapuja. Ugy szeretnék veled lenni . . . sóhajtotta a leány.

red parancsnokát ezredessé nevezte ki. Előléptek továbbá: II. oszt. századosokká: Polacsek Gábor a verseci 7., Naményi Zsigmond a lugosi 8., Szakál Pál a verseci 7. honv. gyalogezredben; főhadnagyokká Deschán Benő a szegedi 3. honv. huszárezredben, Mentler Ödön a lugosi 8., Mayer Imre a verseci 7. honvéd gyalogezredben; hadnagyokká: Riedl Oszkár a verseci 7., Ascher József a lugosi 8., Mártony Géza a lugosi 8., Alth Károly a lugosi 8., Kató Béla a verseci 7., Klím Mihály a verseci 7., Rigó Dezső (Rigó István vármegyei tb. főjegyző fia) a verseci 7., Brandstetter Ferenc és Kiss Károly a lugosi 8., Aranyossy Béla a verseci 7. honv. gyalogezredben.

— **Tanácsülés.** A városi tanács ma délelőtt ülést tartott, a melyen a menházi szegények élelmézésére kiírt pályázat eredményét tárgyalták. A tanács az élelmézés ellátására Butti Sándorné ajánlatát fogadta el, aki a menházi szegényeket fejenként és naponként 33 fillérért élelmezi.

— **Szabadság.** Halmos József városi tanácsos két heti szabadságára elutazott Nagybecskerekre. Halmos tanácsost szabadságideje alatt Hubert Dániel városi írnok helyettesíti.

— **Ujencok esküje.** A múlt hónapban szolgálatára bevonult mintegy 30 ujenc vasárnap délelőtt esküdött fel a zászlóra. Az eskütételt megelőzőleg az ujencok d. e. fel 9 órakor a róm. kath. plébánia templomban misét hallgattak, azonkívül az izraelita templomban is volt isteni tisztelet, amelyen dr. Klein Mór főrabbi beszédet mondott az eskü szentségéről s azt a hadsereg összekötő kapcsként állította oda, különösen a mai viszonyok között, mikor a vezénylet és szolgálát nyelve fölött folyik a vita, a főrabbi beszédét azzal végezte, hogy a király, haza és nemzet a hármast jelszó, meg a győzelmet a zászlóhoz köti.

— **Szobrot Dankó Pistának.** Aki legjobban megértette a nép lelkét, kedvét, keservét s dalai-ban híven visszatükrözte a magyar ember érzelmi világát: Dankó Pista megérdemli, hogy örök emlék hirdesse nagyságát. A társadalom színe-java csoportosult most, hogy megteremtse a dalköltő szobrát. Megalakult a gyűjtő-bizottság, melynek élén Apponyi Albert gróf, Wlassics Gyula, Blaha Lujza, Rákosi Jenő és Pálffy Ferenc szegedi polgármester buzgólkodnak. A szobor-bizottság elnöke Pósa Lajos, tagjai: Beöthy Zsolt, Rákosi Jenő, Feszty Árpád, Bezerédy Gyula. A bizottság a következő felhívást bocsátotta ki a gyűjtésre:

Bércék havas ormán az ő dalát zúgja a szél. Pászortüzek mellett az ő dalát sirja a tilinkó az alföldi szép nagy rónaságon. Fakadó szerelmet az ő dalával nyit a szerelmes legény kedvese szívében. Megtört szívek vérző sebére is az ő mélabus danája hull harmatos levélként. Áldott legyen a haló porában is, aki annyi gyönyörűséget szerzett nemzetének, hogy ez a gyönyörűség el nem mulik, míg rózsák terem az ágon, míg

könyv reszket a szemben! Méltó rája, hogy szobor hirdesse dicső emlékét. Hegedűn pengette ki örök időkre szóló halhatatlanságát: hegedűs szobrot a nagy dalköltőnek! Álljon ott büvös-bájos dalainak glóriájában a mormoló Tisza partján, hol porladó szíve tovább álmódja zengő költészetét. Kinek lelkét csak egyszer is megreszketette az ő lelkes dala: küldje be filléreit nótás Dankó Pista hegedűs szobrára.

A szoborra, a melyet Szegeden állítanak föl, már eddig is szép összeg gyűlt össze. A Dankó Pista szobra javára rendezett népszínházi előadásokból 2990 korona 67 fillér folyt be erre a célra, azonkívül magánosoktól is érkezett több adomány.

— **A nem okleveles gazdatisztek ügye.** Magyarország földbirtokosaihoz és bérlőihez proklamációt bocsátott ki a Nem-Okleveles Gazdatisztek Országos Egyesülete abból az okból, hogy most, midőn az O. M. G. E. legutóbbi választmányi ülésén a nem okleveles gazdatisztek mozgalmáról tájékoztatás történt, az e kiváló helyen történt enunciaciókat tényekkel ellensúlyozza. Különösen eddigi működésére való rámutatásával akarja az egyesület bebizonyítani, hogy az egyesület több nagy cél (a jogegyenlőség megszerzése, a kenyértelen kartársaknak keresetforráshoz juttatása, jövőjüknek nyugdíj által való biztosítása) kitűzésével nem rövid életre („ad hoc”) van alapítva, de főképp azért bocsátotta ki proklamációját, hogy jelét adja az 1900. évi XXVII. t.-c. (az új gazdatiszti törvény) helyes magyarázatának Magyarország földbirtokosaihoz és bérlőihez forduljon társadalmi segélyért. Ugyanis alig két év múlva a legnagyobb tudású gyakorlati gazdatiszt is vagy képtelenné fog tartani minden valamire való nagyobb birtok gazdaságára, avagy pedig csak megtűrik azokban; de ha aztán e kétes értékű alkalmaztatását el kell hagynia, soha többé hasonló nagyobb birtokban állást nem kaphat. Ily kétségbeejtő körülmények között a társadalomnak bizonyos osztályai — a földbirtokosoké és bérlőké — nagyban segíthetnek a minden igazi átmenet nélkül bizonytalan sorsra hagyottakon, ha a kibocsátott proklamáció hármas kérését teljesítik; vagyis: ha alapítói vagy pártolói lesznek az egyesületnek (Budapest, VII., Baross-ter 14. sz.), ha alkalmazzák gazdaságaikban az egyesület tagjait s ha az egyesület kívánatos megerősödése végett diplomátlán gazdatisztekkel a Nem-Okleveles Gazdatisztek Országos Egyesületének táborába küldik.

— **Iskolatársak szövetsége.** A nagybecskereki felsőkereskedelmi iskolában végzett növendékek által megalakítandó „Iskolatársak szövetsége”, az eddigi előmunkálatok latbavételével, már perfect intézménynek tekinthető. Knyaskó Lajos igazgató, mint az előkészítő bizottság elnöke, a tanári kar és volt növendékei buzgalomteljes fáradsága az előkészítő munkálatokat már oly stádiumba terelték, amelyek a szövetséget a megalakulás küszöbe elé vitték. Az alapszabályokat szerkesztendő szűkebbkörű bizottság még a folyó hét végén befejezi

működését és a jövő héten előterjeszti az alapszabálytervezetet az előkészítő bizottság nagygyűlésének, amelynek birálata után azok jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz kerülnek. Az előkészítő bizottság lelkes hangú felhívást intézett a volt, illetve a végzett tanulókhoz, amelyben a szövetség céljait imertetik meg és felhívják őket a kölcsönös szövetkezésre.

— **Vadászat a szökött rab után.** Törökkanizsán a napokban a csendőrség letartóztatott több betörőt. Mikor a betörőket a bírósági épülethől Vicsek fogházhoz a fogházba kísérte, azok egyike, Palkucsin mokri legény, ezen szavakkal: „Isten áldja meg Vicsek bácsi!” egy saroknál futásnak eredett s mire a fogházor meglepetéséből magához tért, eltűnt a legközelebbi utcasarkon. A hitelen fellérmázott lakosság és a csendőrség kocsikon hajtott utána a szökevénynek, ki a Mokrin felé vezető ut irányában tűnt el. Az országúton s a Tisza bozóttjai között valóságos hajtóvadászatot rendeztek a szökevényre, minem hosszas keresés után ráakadtak, de melőtt elfoghatták volna, beleugrott a rab a Tiszába. Az éppen kéznél lévő csónakon mihamarabb utolérték a már-már haldokló rabot s kihuzva a partra, megvasalták s a fogházba kísérték.

— **Carmelini estéje.** Carmelini ma este még egy búvészelőadást tart a kaszinóban egészen új műsorral. Az előadás kezdete este 8 óra.

— **Százkoronás a bocskorban.** Sztojakov Ignya nagybecskereki gyümölcsárú ma reggel a rendőrségen járt, a hol nagy jajveszékés között elpanaszolta, hogy az éjjel Kozlovacs Pálnak a Temesvári-utcában levő koresmájában együtt mulatozott Gyukics Zsiva és Popmiatov Péter nagybecskereki lakosokkal s mulatozás közben feloldotta bocskorát s abból egy 100 koronás bankjegyet vett elő s kérkedve mutogatta a pénztársainak. Később a pénzt ismét bocskorába kötözte s a koresmából a Gabona-terén álló gyümölcsös kocsihoz ment s ott lefeküdt. Reggel azután, midőn a mámor már kialudta, ijedten tapasztalta, hogy a bocskorba kötött pénz eltűnt s bármennyire kereste, nem tudott rátalálni s így a rendőrséget kéri, hogy az elveszett pénzt szerezze vissza. A rendőrség a nyomozást folyamatba helyezte.

— **Agyonütötte a fal.** Nagykikindán halálos szerencsétlenség történt a minap a Varagyanin Gyurica ottani lakosnál folyó építkezéseknél. A minden szakfelügyelet nélkül dolgozó napszamos munkások egy falat lebontván, a fal Tanacs kov Nova munkásra esett és pedig oly szerencsétlenül, hogy Tanacs kov sebeibe néhány óra múlva belehalt. Varagyanin ellen vizsgálatot indítottak.

— **Vakmerő betörés.** Párját ritkító vakmerő betörés történt a napokban Pancsován. Csütörtökön este 8 és 10 óra között ugyanis ismeretlen tettes betört Szabó Károly posta- és táviradatiszt lakásába. A betörő a házbellek rövid távollétét használta fel, a néhány nappal ezelőtt ellopott kulccsal kinyitotta a lakást és az egyik szobában, melyben a dajka aludt, áthaladva, a hálószobában kinyitotta a szekrényeket, az összes fehér-

— Jer tehát! mondotta szenvedélyesen a fiu, áttemellek a sövényen! Át tudlak emelni, erős vagyok!

— Nem, nem, nem! . . . mondotta halkan, félve a leány . . . azután mi lesz velem!

— Velem jössz! Ó te nem tudod, hogy én mily erős vagyok! Elviszlek magammal, elmegyünk messzire, nagyon-nagyon messzire!

— Hová vinnél? te csak a fiu te!

— Hová? Nem tudom! De együtt megyünk, érted? együtt! Jer, jer, hidd el, én erős vagyok!

— Nem merek! — mondotta a leány.

— Ó te!

— Érts meg hát! Nézz reám: én úgy szeretnék veled menni, de nem merek. — Igen, gyáva vagyok! És itt van ez a kert . . .

A fiut vad harag fogta el.

— Átmászom a sövényen, hörögte, átmászom és belegázolok a kertbe! Elpusztítom azokat az utálatos virággyakokat, azokat a förtelmes üveggömböket darabokra zúgom, felszaggatom az utakat és akkor, ha a kert már nem egyéb, csak alakatlan rom, akkor velem jössz, akkor velem kell jönnöd!

— Mily szép vagy, ha így tombolsz . . . mondotta a leány és szemében ott csillogott a gyönyörűség.

— Átmászom! mondotta határozottan a fiu.

— Nem, nem! a leány remegett — megbújták.

— Akkor léket hasítok magamnak itt s át-bujok.

— Észreveszik! Ne tedd! kérte őt a leány remegve.

— Mit tegyünk hát? mondotta a fiu és a szeme villogott. Ölelni, csókolni akarlak, a karjaimba akarlak venni és elviszlek, elviszlek messzire!

— Te bolond, szegény fiu te! — mondotta szomorúan a leány.

— Meglátod, nemsokára eljövök érted!

— A kapun át jössz? kérdezte a leány.

— A kapun át! Megszerzem én azt az aranykulcsot!

Lábujjhegyre állottak és úgy, a hogy a sövény kegyelméből megcsókolták egymást. Ó azok a szomjas, forró ajkak!

Szívós bokrok és izmos cserjék bogozódtak össze.

A nő a kertben ült és várta a férfit. És jött a férfi, akit megviselt a küzdés, a munka.

— Reád gondolok, így szólt a férfi és ime a munkám nő és erőm nem hágy el. Reád gondolok. Mindig, mindig csak reád gondolok.

— Én várlak! mondotta a nő; szívem erejével várlak . . .

— Az aranykulcs még nincs meg! — és a férfi keserűen mosolygott. Ugy látszik, nehéz azt megszereznem. — Reád gondolok mindig . . . nézd, egy balta hoztam, élésre van fenve, erős szerszám: szétrombolom a sövényt itt és kész a kapu, a mi kapunk! Kezünk és karunk erejével vágott kapu! Ezen át jössz hozzám, királynóm, emelt fölve, méltóságteljesen és én a karjaimba veszlek és elviszlek messzire, az én világomba.

A férfi kezében megvillant a balta s már-már a sövényre csapott.

— Nem! ne tedd! sikoltott a nő.

A férfi karja lehanyatlott.

Csend . . .

— Nem merek így veled menni, mondotta halkan a nő és hangját elfojtott könyvek fátyolozták; nem merek így veled menni. Ez itt a kert . . . Látod, itt oly nagy a rend. Mindenütt széles, gondosan kavicsozott utak, a virággyakokat nem bántja senki, a virágokat ápolják, a

színes üveggömböket már megszoktam. Utáltam őket, mert ha az ember beléjük néz, torzarcát verik vissza. Más lehet az, ha az ember a hegyi patakban látja magát . . . Ugy képzem! . . . De az üveggömböket szinte megszoktam, sőt néha azt hiszem, hogy igazuk van!

— Nincs igazuk! . . . hidd el — könyörgött a férfi.

— Ha te itt vagy, — felelte a nő, én is úgy érzem, hogy nincs igazuk. De ha elmegy . . .

— Jőjj velem! kérte a férfi.

— Nem megyek . . . oly nagy a kert hatalma rajtam. Várok reád, itt élek és várok reád. Én tudok várni . . . megálmodom, hogy mily boldogok leszünk, ha eljössz hozzám az aranykulccsal és akkor nem érzem a várás örlő erejét. Menj, én hősöm és jőjj el hozzám az aranykulccsal.

Kezet szorítottak.

— Megyek, mondotta a férfi és minden erőme tmegfeszítem, hogy visszajöhsek hozzád, aki vársz reám.

Egymásra néztek izzó szemekkel és mindketten azt hitték, hogy a sövény most nincs közöttük. Ez oly gyönyörű, oly hatalmas pillanat volt! . . .

A férfi elment; a balta kihullt a kezéből, észre se vette.

A nő a kertben élt és várákozott.

Izmos bokrok és szívós cserjék bogozódtak össze.

A nő ma koszorut kötött a kert virágaiból, diadalmi koszorut.

A férfi eljött. Reszkető kézzel tolt a zárba az aranykulcsot. A kapu kinyílt.

Egymáshoz siettek, átölelték egymást.

— Végre itt vagyok! — mondotta a férfi, itt vagyok nálad!

neműt a padlóra kányta és egy takarékpénztári könyvecskébe rejtett 1 drb. százkoronás és 1 drb. 50 koronás bankjegyeket elvitt. A fehérműket és a szekrényben volt ékszereket a betörő érintetlenül hagyta. A dajka és a kis gyermek mélyen aludtak, mikor a meglöpött család hazajött. A vakmerő betörőnek eddig semmi nyoma nincs.

TÁVIRATOK.

A helyzet.

Az új miniszterek esküje.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ ered. táv.) Bécsből táviratozzák: Az új kormány tagjai ma reggel érkeztek ide. A miniszterek szállásaikon átöltöztek és magyar diszruhában hajtottak fél 10 órakor a Burgba. Az esküt legelőször Tisza István gróf miniszterelnök tette le a király kezeibe, amely aktusnál Széchenyi Gyula gróf és Plósz Sándor működtek közre. Utána a többi miniszterek esküdtek Lukács és Plósz kivételével. A miniszterek esküjénél Tisza István gróf és Széchenyi Gyula gróf intervenáltak. A miniszteri eskütétel után Tisza István gróf letette a titkos tanácsosi esküt, Goluchowszky és Traun gróf közreműködésével. Az új kormány tagjai ezután elhajtottak a Burgból s a diszruhás magyar államférfiak fölvonulását és eltávozását az utcán nagy-számu közönség nézte.

Khuen-Héderváry gróf bucsuja.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Khuen-Héderváry Károly gróf ma délelőtt 10 órakor bucsuzott el a miniszterelnökség tisztviselőitől, a kiknek nevében Tarkovich államtitkár mondott bucsubeszédet, élénk sajnálkozásának adva kifejezést Héderváry gróf távo-zása felett Tizenegy órakor Khuen-Héderváry gróf a belügyminiszterium tisztviselőitől bucsuzott el. Itt Széll Ignác államtitkár mondott bucsubeszédet a tisztviselők nevében.

Tallian lemondása a képviselőház alelnökségéről.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti táv.) Tallian Béla földmívelés-ügyi miniszter ma táviratban tudatta Dániel Gábor képviselőházi alelnökkel, hogy miniszterré történt kinevezése folytán a képviselőház alelnökségéről lemond.

— Tudtam, hogy eljössz, mondotta a nő — bár néha azt hittem, ha az üveggömbökre néztem, hogy nem jössz el.

— Hogy gondolhattad ezt? Ó, milyen érzések ébredtek lelkedben! Ezek az üveggömbök! Oly nagy örömmel zuzom össze őket! — és két gömböt darabokra tört.

— Törd el őket mind! ujongott a nő.

A férfi reánezett . . .

— Tehát ez . . . ez nem a te kerted? — kiáltotta fájdalmasan. A hangodban most hallom az igazságot: ez nem a te kerted! Más emberek műve ez! Most látod, most érzed, hogy itt minden oly idegen! Én megálmodott boldogságom! Hogy kértelek: jöjj velem . . . Látod, látod, ez nem a te kerted. Mások építették, idegenek — mindent, mindent idegenek csináltak! Rászedtek galádu, lelketlenül rászedtek! és a férfi a nő lábához borult és átölelte térdeit. — Én megkínzott lelkem! . . . és sirt keservesen.

A nő halkán tette a férfi fejére a diadalmi koszorút.

— Ne sirj, mondotta, ne sirj . . . igazad van, ugy érzem én is. Alj fel, én hősiem, jer, menjünk innen, építsük a magunk kertjét.

A férfi fájdalmasan mosolygott:

— A munka fölemésztette minden erőmet. Nem tudlak már elvinni, gyöngye vagyok . . . Itt kell maradnunk! és levette fejéről a koszorút, mely a földre esett . . . és szomorúan mosolyogva lépett rá a nő.

— Itt kell maradnunk?

— Itt kell maradnunk. — Jer üljünk ide a sövény mellé; ott a távolban, nézd, ott az erdő. Álmodjuk meg, hogy milyen lett volna a mi kertünk. Tudunk álmodozni.

A nő a férfi nyaka köré fonta karjait; lassu léptekkel mentek a sövényhez.

Igen, álmodozni tudunk.

És a zárban ott csillogott az aranykulcs.

Moly Tamás.

Az új kormány a helyzetről.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti táv.) Bécsből táviratozzák: Egy ujságíró ma beszélgetést folytatott az új kormány több tagjával a helyzetre és a jövőre vonatkozólag.

Tisza István gróf miniszterelnök az ujságíró kérdésére kijelentette, hogy közte és a Kossuth-párt illetve Polónyi Géza között semminemű megállapodás nincsen. Ami a választásokat illeti, arra nézve azt mondta, hogyha szükségesnek látja, igenis elrendeli az új választásokat. Munkaprogramja most a következő lesz: Az elnökválasztás, az ujoncjavaslat és az indemnitás keresztülvitele.

Lukács László pénzügyminiszter ezt mondotta a helyzetről:

— A legnagyobb bizalommal nézhetünk a jövőbe. Erős a hitem, hogy a kormány kivezeti az országot a bonyodalmakból és általánosságban rózsásnak látom a jövőt.

Tallian Béla földmívelésügyi miniszter, aki szintén jelen volt a beszélgetésnél, így szólott:

— Ideje, hogy munkához lássunk.

— Mik a tervei kegyelmes uramnak a jövőre nézve? — kérdezte az ujságíró.

— Erre most még nem tudnék határozott választ adni. Természetesen, vannak elveim, melyeknek keretei között a magyar földmívelésügyi politikát mozogni helyesnek tudom. Egyelőre azonban folytatni fogom Darányi megkezdett reformációját, amelyek tudtommal oly nagy területet fognak át, hogy jó nagy időbe fognak kerülni, amig megvalósíthatók lesznek.

A szabadelvűpárt érkezete.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti táv.) Az országgyűlési szabadelvűpárt ma este fél 8 órakor érkezletet tart, a melyen az új kormány bemutatkozik a pártnak. A miniszterek ezért még a délután folyamán Bécsből Budapestre érkeznek.

Lónyay grófnő állapota.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Bozenből jelentik, Lónyay Elemér grófnő állapota állandóan javul s az orvosok most már teljesen biznak a grófnő mielőbbi felgyógyulásában.

Nagybeteg püspök.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Szatmárról jelentik, Meszlényi Gyula szatmári püspök állapota állandóan aggasztó s az orvosok, tekintettel a főpásztor magas korára, nem tartják kizártnak a katasztrófát.

Az osztrák Reichsrath egybehívása.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti táv.) Ujabb bécsi jelentések szerint az osztrák Reichsrath november 15-ére való összehívásának a híre nem felel meg a valóságnak. A Reichsrathot csak a jövő hónap elején hívják össze.

Tűz a temetőben.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ ered. táv.) Mint Paksról táviratozzák, az ottani temetőben tegnap az egyik siron meggyuladtak a koszorúk. Az égő koszoruktól az ott bémészködő Bencke Mariska nevű 6 éves leány ruhája meggyuladt s mire segítségére siettek, annyira összeégett, hogy sebeibe meghalt.

Véres ujoncozás.

Budapest, november 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Varsóból táviratozzák: Szombaton Varsóban az ujoncozás miatt a zsidó ujoncok mintegy ötszázan ellenszegülésbe törtek ki. A csendőrök sortűzet adtak ellenük, a minék következtében negyvenen súlyosan megsebesültek a zendülők közül. A sebesülteket a kórházba szállí-

tották, de utközben sokan meghaltak közülök. A zendülő ujoncok nagy részét elfogták és szuronyok között sorozták be őket.

Mommsen halála.

Budapest november 3. (A „Torontál“ eredeti táv.) Charlottenburgból táviratozzák: Az elhunyt világhírű történettudós, Mommsen Tivadar özvegyéhez a világ minden részéből érkeznek részvétvtáviratok. Az elhunytat már fölrvatalozták s temetése csütörtökön lesz.

Határidő-üzlet.

Budapest, november 3. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai főtörsdén az árak szilárdak. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza (áprilisra 1904.)	7.78 — —
Tengeri (májusra 1904.)	5.32 — —
Zab (áprilisra)	5.57 — —
Rozs (áprilisra)	6.65 — —

ESKÜDTSZÉK.

§. A vita vége. A tegnap délben felfüggesztett esküdtszéki tárgyalást délután 3 órakor folytatták, a mikor is a még hátralevő tanukat hallgatták ki, a kiknek legnagyobb része a vádlottak ellen vallott. A délutáni tárgyalás folyama alatt a királyi ügyész Poczik Antallal szemben a súlyos testi sértést illetőleg a vádat elejtette, a szándékos emberölés vádját azonban mindhármukkal szemben továbbra is fenntartotta. Délután 5 órakor az elnök az ülést ismét felfüggesztette s így a vád és védbeszéd elmondására csak ma délelőtt 10 órakor került a sor. Dr. Wiedorn Adolf kir. ügyész a vádbeszédben mind a három Poczikot vétkesnek mondja s mint ilyenekre kéri az esküdtszéklet a bűnösség kimondására. A vádbeszéd után dr. Demkó Endre, dr. Kardos Samu és Almássy Elek ügyvédek elmondták védőbeszédjüket, melyeknek befejeztével dr. Polgár Sándor elnök az esküdteknek felteendő kérdések végleges megállapításáért az ülést délután 3 órára felfüggesztette. Keletre előreláthatólag csak a késő délutáni órákban kerül a sor.

Sport.

× Agárverseny. A „Torontálvármegyei agársz és lovas-egylet“ folyó évi elegy-agárversenyét november hó 16-án és 17-én fogja Nagyikindán megtartani. Futhat az országban levő bármely agársz- vagy lovas sport egylet tagjának agara. Tiszteletdíj az elsőnek, tiszteletdíj a másodiknak. Nevezési díj agaranként 10 korona, nem egyleti tagok részére 20 korona; díjnyertes agárért kettős tét fizetendő. Nevezések az agár nevének, nemének és színének pontos megjelölése mellett november hó 15-én esti 8 óráig Nagyikindára, Wiszkidenszky Géza egyleti gyepezér-helyettes titkárhoz intézendők. Lakások és istállók biztosítása végett az egyleti titkársághoz kell fordulni. Az egyleti tagok által meghívott vendégeket a versenyeknél és a társas összejöveteleknél szívesen látják. A versenyt megelőző este, november hó 15-én 7 órakor tartja az egylet a nagyikindai kaszinó-egylet termében rendes évi közgyűlését. Az egyesület vezetősége fölkéri a tagokat, hogy a közgyűlésen minél nagyobb számban jelenjenek meg. A közgyűlés után társas összejövetel a kaszinóban.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Ervényes 1903. október hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra

Temesvár, Versecz, Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.

Pancsováról: délután 5 óra 55 p.

Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.

Budapest—Nagyikindáról: este 9 óra 53 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zsombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.

Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.

Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.

Zsombolyáról: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 23 p., este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Zsombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 45 p.

Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.

Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.

Nagyikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Temesvár, Versecz, Antalfalva—Pancsova és Alibunára: reggel 3 óra 33 p.

Zsombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.

Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

Torontálvármegye antalfalvai járás főszolgabírájától.

6100. szám 1903.

865-3.1

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye antalfalvai járásába kebelezett O p p o v a községében a jegyzői állás megüresedvén, ezen állásra, a melynek javadalmazása:

1. évi fizetés 1200 korona;
2. 6 öl tűzifa;
3. 800 □-öl területből álló pótkert;
4. 160 korona anyakönyvvezetői illetmény, midőn pályázatot nyitok, fölhívom pályázni óhajtokat, hogy szabályszerűen fölszerelt kérvényeiket folyó évi november hó 25-éig annál inkább hozzám benyujtsák, mert a később beérkezett folyamodványok figyelembe nem fognak vétetni.

Antalfalva, 1903 november 2 án.

Lowieser Imre,
főszolgabíró.

28.785. szám 1903.

Magy. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Arad.

Pályázati hirdetmény.

(Pályafenntartási fák szállítása iránt.)

A magyar királyi államvasutak aradi üzletvezetősége a vonalai szükségletének fedezésére 1904. és esetleg a következő 1905. és 1906. években szükséges pályafenntartási fák szállításának biztosítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

Az 1904. évi szükséglet, mely a tényleges megrendelés alkalmával még felemelhető, vagy lejjebbithető, a következő:

Jegyenye fenyődeszka 2065 m³. Luc fenyődeszka 970 m³. Tölgyfadeszka 14 m³. Szélmetszetlen jegyenye fenyődeszka 587 m³. Vágott luc fenyőfa 1299 m³. Faragott jegyenye fenyőfa 120 m. hosszú 3859 m³. Faragott jegyenye fenyőfa 120 m. h. felül 1366 m³. Faragott tölgyfa 70 m. h.-ig 2192 m³. Faragott tölgyfa 120 m. h.-ig 306 m³. Faragott tölgyfa 120 m. h.-ig felül szükség szerint. Kerítés sűrítési lécs tölgyfából 14 m. h. 4400 drb. Kerítés sűrítési lécs puhafából 14 m. h. 20500 drb. Metszett keményfa lécs 102 m³. Metszett puhafalécs jegyenye fenyőfából 783 m³. Kerítési oszlop tölgyfából 1500 drb. Erdei efnypalló 09 m³. Jegyenye fenyőpalló 2477 m³. Szélmetszetlen jegyenye fenyőpalló 460 m³. Tölgyfapalló 860 m³. Vörös fenyőpalló 18 m³. Puhafa rud 32 m³. Kerítési rud tölgyfából 50 m/m átm. 4500 fm. Kerítési rud tölgyfából 80 m/m átm. 7700 fm. Kerítési rud puhafából 80 m/m átm. 11800 fm. Tölgy szálya 126 m³. Puhaszálva jegyenye fenyőfából 530 m³. Puha széldeszka 1950 drb. Fedő zsindegy 470 m/m hosszú 193000 drb.

Ezen biztosított mennyiségnél kevesebb megrendelés esetén szállító a m. k. államvasutak ellen semmi néven nevezendő igényt nem támaszthat.

A fenti anyagok pontos méretei a részletes méretjegyzékben vannak felsorolva, mely méretjegyzék ajánlati minta és pályázati feltételek az alulírt üzletvezetőségnél ingyen kaphatók, míg az általános és különleges szállítási feltételek csakis készpénzfizetés ellenében a magy. kir. államvasutak nyomtatványtáráról (Budapest, Andrássy-ut 73/75 sz. alatt) 50, illetve 30 filléreny árban szerezhetők meg.

Az ivenkint 1 koronás magy. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok ezen alábbi külcimmal: „Ajánlat pályafenntartási fák szállítása iránt 28785/903. szhoz” 1903. évi november hó 10-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének általános osztálya főnökéhez benyujtandók, vagy posta útján beküldendők.

Aradon, 1903. október havában.

(3.3) Az üzletvezetőség.
(Utánnomás nem díjazatik.)

149.363. D. 1903. sz.

Magy. kir. államvasutak.

H i r d e t m é n y.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága nyilvános versenyt hirdet a Bánréve állomáson létesítendő új felvételi épület előállításához szükséges munkák végrehajtására.

A tervek, a költségvetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten, a magyar királyi államvasutak igazgatóságának magasépítmenyi ügyosztályában (VI. kerület, Teréz-körút 56. szám III-ik emelet 14. ajtó) és Miskolcon a magyar királyi államvasutak miskolci üzletvezetőségének pályafenntartási és építési ügyosztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1903. évi november hó 10-én déli 12 óráig nyujtandók be alulírott igazgatóság építési- és pályafenntartási főosztályában (Budapest, VI. kerület Teréz-körút 56. szám, II. emelet, 10. ajtó). Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mellékletei ivenkint 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve, a következő felirattal nyujtandók be: „Ajánlat a Bánréve állomáson létesítendő új felvételi épület munkáira.”

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyujtását megelőző napon, vagyis 1903. évi november hó 9-én déli 12 óráig 3300 korona, azaz háromezerháromszáz korona bánatpénz teendő le a magyar királyi államvasutak központi főpénztáránál (Budapest, VI. kerület, Andrássy-ut 75. szám, földszint) akár készpénzben, akár állami letételekre alkalmas értékpapirokban.

A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlatához csatolandó.

Budapest, 1903. évi október hóban.

(3.3) Az igazgatóság.
(Utánnomás nem díjazatik.)

Hirdetések

felvétetnek a

„TORONTÁL” kladóhivatalában.

35296/903.

Magyar királyi államvasutak
budapest-balparti üzletvezetősége.

Pályázati hirdetmény.

(Kötélárak szállítása iránt.)

A magy. kir. államvasutak budapest balparti üzletvezetősége 1904. évi január hó 1-től számtanulól egy, illetve három éven át évenként mintegy

1600 kgrm. vágott ólomzár zsineg
700 „ vágatlan „ „
700 „ kötő zsineg és
300 „ különféle kenderkötél

szükségletét biztosítani óhajtván, eziránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok 1903. november hó 17-én beterveztendők, a bánatpénzek pedig megelőző napon déli 12 óráig beküldendők.

A pályázatra vonatkozó részletes feltételek, ugyisint az általános és különleges szállítási feltételek a magy. kir. államvasutak budapest-balparti üzletvezetősége anyag- és leltárbeszerzési csoportjánál (Budapest, Teréz-körút 62. I. 8. ajtó), valamint minden üzletvezetőségnél megtekinthetők, vagy az általános és különleges feltételek a megállapított ár előzetes lefizetése mellett a magyar királyi államvasutak budapesti nyomtatványtáráról (Budapest, Andrássy-ut 73/75 sz. alatt) 50, illetve 30 filléreny árban szerezhetők meg.

A feltételek posta útján való küldése esetén 20 fillér póstköltség is beküldendő.

A pályázatra vonatkozó részletes feltételek minden hazai keresk. és iparkamaránál megtekinthetők.

Budapest, 1903. október hóban.

(3.2) Az üzletvezetőség

11453. tkvi szám 1903.

864-1.1

Arverési hirdetmény és arverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Lokaicsek Fülöp perlaszi lakos végrehajtónak Gilezán György és Gilezán Petru román-écskai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 1500 kor. tőkekövetelés s jár. iránti ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Écska községi 511. számú tkjvben A. I. 3. sor. 1852/b/1. hrsz. 235. 1/2 □-öle pótkert 94 kor., az écskai 550. sz. tkjvben A. I. 7. sor. 737-738/b. hrsz. 651. ö. i. sz. ház és 663 □-öl udvar és kert 800 kor., az écskai 1336. sz. tkjvben A. I. 1 sor. 1087. hrsz. 1 hold 800 □-öl szántó 916 kor., az écskai 1580. sz. tkjvben A. I. 1. sor. 737-738/a. hrsz. 247 □-öl házhely 800 korona kikiáltási árban 1903. évi november hó 26. napján d. e. 10 órakor Écska község-házánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül igéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 9 kor. 40 fillért, 80 koronát, 91 kor. 60 fillért s 80 koronát készpénzben vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi irattárában s Écska község-házánál megtekinthetők.

Nagybecskereken, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1903. évi okt. hó 13 napján.

Szilágyi,
kir. tvszéki bíró

Pénzt, sok pénzt,

havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen minden szakismeret nélkül.

Küldje be címét E 978 jellege alatt a következő címre: **Annoncen-Abteilung des „Merker“ Mannheim,** Meerfeldstrasse. (774-62.31)

9177. Polg. 1903. szám.

863-3.1

Hirdetmény.

A nagybecskereki kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a nagybecskereki tiszai ármentesítő társulatnak a Nagybecskerek határában (muzslyai szőlők) töltés emelés céljából szükséges területek kisajátítása iránti ügyében a kártalanítási eljárás megindítván, a helyszíni tárgyalás határnapjával 1903. évi november hó 14. napjának d. e. 9 órája Muzslya község-házához kitézetett

A kitézett tárgyalásra az érdekelt tulajdosok és összes telekkönyvi érdekelték, valamint a távollevők és ismeretlen tartózkodásuak részére kirendelt gondnok Kiss Sándor nagybecskereki ügyvéd oly hozzáadással idéztetnek meg, hogy az érdekelték elmaradása a kártalanítás feletti érdemleges határozat hozatalát nem gátolja s az egyéni értesítésnek elmaradása vagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

Nagybecskereken, a kir. törvényszéknek, mint polgári bíróságnak, 1903. évi november hó 1-ső napján tartott üléséből.

Gavrilovics István, Zsíros Lajos,
kir. törvényszéki jegyző. kir. törvényszéki elnök.

Elsőrendű

tűzifa.

Valódi porosz Kitűnő minőségű

szalon kőszén pirszén (coacs)

a Wildensteinsgen-Richterhof-fele bányákból.

— Legjobb faszén. —

Kaphatók: 800-50.12

KURLÄNDER IMRE fakeskedőnél

a Kurländer-udvarban, Gizella-part 2766. sz. — Telefon 89. sz.

— Továbbá a fatelepen, Korona-utca 585/II. — Telefon 35. sz. —